

[DZWONYSZEK *sb m*

dzwonyszek, zwonyszek.

sg N dzwonyszek. *pl G* zwonyszk(o)w.

Sł stp brak, Cn s. v. dzwonek, Linde XVIII w.

Dem. od „dzwon”; dzwonek; tutaj jako element stroju kapłańskiego; aeramentum sonorum manuale, campanula (vulgo), campanulum aes, tintinnabulum, tintinnaculum Cn: [u dołu szaty Aarona] nawyvwelz wpołrzodek fwonýfzkow [mixtis in medio tintinnabulis Ex 28/33] TomZbrudzBrul 212.

Szereg: »dzwonyszek, cymbaliczek«: tak aby dzvonýfzek cimbaliczek flothi był [Ita ut tintinnabulum sit aureum Ex 28/34] TomZbrudzBrul 212.

Synonim: cymbaliczek.

Cf [DZWONUSZEK], ZWONCZEK, ZWONECZEK, ZWONYSZCZEK]

MK